

- 3) A második kérdésre adott igenlő válasz esetén: érvénytelen-e a jogalap megszűnése miatt a 2013. szeptember 5-i 2013/448/EU bizottsági határozat ⁽²⁾ 1. cikkének (1) bekezdése is, a CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05. sz. azonosítóval rendelkező létesítmény tekintetében?
- 4) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén: úgy kell-e értelmezni a 2013. szeptember 5-i 2013/448/EU bizottsági határozat 1. cikkének (1) bekezdését és 1. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdését a CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05. sz. azonosítóval rendelkező létesítmény tekintetében, hogy e rendelkezések lehetővé teszik e létesítménynek a *forró fém* terméknek fenntartott kibocsátási egységeknek a Cseh Köztársaság új kérelme alapján történő kiosztását, amennyiben kizárt a kibocsátási egységek kettős beszámítása és párhuzamos kiosztása?
- 5) A negyedik kérdésre adott nemleges válasz esetén: érvénytelen-e a 2013. szeptember 5-i 2013/448/EU bizottsági határozat 1. cikkének (1) bekezdése a CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05. sz. azonosítóval rendelkező létesítmény tekintetében azon az alapon, hogy a 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat e határozat I. mellékletével összefüggésben értelmezett 10. cikkének (8) bekezdésébe ütközik?
- 6) A harmadik, negyedik, vagy ötödik kérdésre adott igenlő válasz esetén: hogyan kell az uniós joggal összhangban eljárnia azon tagállami hatóságnak, amely – az uniós joggal ellentétesen – nem osztotta ki az ingyenes kibocsátási egységeket az olyan létesítmény üzemeltetőjének, amelyben *oxigénbefúvásos konvertert* használó folyamat megy végbe, abban az esetben, ha az adott létesítmény már nem működik, és a kiosztási időszak már véget ért?

⁽¹⁾ A kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. április 27-i bizottsági határozat (az értesítés a C(2011) 2772. számú dokumentummal történt) (HL 2011. L 130., 1. o.).

⁽²⁾ Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban történő átmeneti ingyenes kiosztását szolgáló nemzeti végrehajtási intézkedésekről szóló, 2013. szeptember 5-i bizottsági határozat (az értesítés a C(2013) 5666. számú dokumentummal történt) (HL 2013. L 240., 27. o.).

A Satversmes tiesa (Lettország) által 2020. október 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – SIA EUROAPTIEKA kontra Ministru Kabinets

(C-530/20. sz. ügy)

(2020/C 443/17)

Az eljárás nyelve: lett

A kérdést előterjesztő bíróság

Satversmes tiesa

Az alapeljárás felei

Felperes: SIA EUROAPTIEKA

Alperes: Ministru Kabinets

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A vitatott rendelkezés által hivatkozott tevékenységeket a 2001/83/EK irányelv ⁽¹⁾ VIII. címének („Reklámozás”) értelmében vett, gyógyszerrek reklámozásának kell-e tekinteni?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a 2001/83 irányelv 90. cikkét, hogy azzal ellentétes egy olyan tagállami szabályozás, amely kibővíti a tiltott reklámozási módok listáját, és az említett irányelv 90. cikkében kifejezetten előírtaknál szigorúbb korlátozásokat vezet be?

- 3) Úgy kell-e értelmezni, hogy az alapügy tárgyát képező vitatott szabályozás a gyógyszerek reklámozását azoknak a 2001/83 irányelv 87. cikkének (3) bekezdése értelmében vett észszerű felhasználásának elősegítése érdekében korlátozza?

(¹) Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 311., 67. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 69. o.; helyesbítések: HL 2006. L 235., 24. o.; HL 2014. L 239., 81. o.; HL 2019. L 317., 115. o.)

A Törvényszék (kibővített nyolcadik tanács) T-411/17. sz., Landesbank Baden-Württemberg kontra Egységes Szanálási Testület ügyben 2020. szeptember 23-án hozott ítélete ellen az Egységes Szanálási Testület által 2020. november 20-án benyújtott fellebbezés

(C-621/20. P. sz. ügy)

(2020/C 443/18)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Egységes Szanálási Testület (képviselők: K.-Ph. Wojcik, H. Ehlers, P. A. Messina és J. Kerlin meghatalmazottak, valamint H.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey Rechtsanwältin)

A többi fél az eljárásban: Landesbank Baden-Württemberg, Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

Az Egységes Szanálási Testület azt kéri, hogy a Bíróság:

1. helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-411/17. sz. Landesbank Baden-Württemberg kontra Egységes Szanálási Testület (ESZT) ügyben 2020. szeptember 23-án hozott ítéletét, EU:T:2020:435;
2. utasítsa el a megsemmisítés iránti keresetet;
3. az alperest kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Első jogalap: A Törvényszék eljárási szabályzata 85. cikke (3) bekezdésének megsértése, a bizonyítékok elferdítése és az ESZT tisztességes eljáráshoz való jogának megsértése.

Először is az ESZT azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte és alkalmazta az eljárási szabályzata 85. cikkének (3) bekezdését, amikor úgy ítélte meg, hogy az ESZT nem megfelelően hitelesítette az Egységes Szanálási Alapba fizetendő 2017. évi előzetes hozzájárulásokra vonatkozó határozatát (SRB/ES/SRF/2017/05), mivel az ESZT által a tárgyaláson előterjesztett és e határozat szabályos hitelesítésére irányuló bizonyítékokat elfogadhatatlannak minősítették. E tekintetben először is az ESZT azt állítja, hogy indokolt volt a tárgyaláson az e határozat szabályszerű hitelesítésére vonatkozó bizonyítékok előterjesztése, mivel a hitelesítés hiányának kérdése korábban nem képezte tárgyát sem az írásbeli eljárásnak, sem pedig pervezető intézkedéseknek, illetve bizonyításfelvételnek a Törvényszék részéről. Az ESZT másodszor azt állítja, hogy a Törvényszék azáltal, hogy figyelmen kívül hagyta e bizonyítékokat, valamint annak megállapításával, hogy e bizonyítékok, még ha elfogadhatók is, nem megalapozottak, elferdítette a rendelkezésére álló bizonyítékokat. Ezenkívül a Törvényszék annak megállapításával, hogy mindenesetre a bizonyítékok nem mutatnak elválaszthatatlan kapcsolatot az ESZT elnöke által aláírt továbbítási jegyzék és a megtámadott határozat melléklete között, a Törvényszék nem vette figyelembe a továbbítási jegyzéken szereplő referenciaszámot, amelynek révén a továbbítási jegyzék elválaszthatatlanul kapcsolódik az elektronikus aktához, amely a maga részéről tartalmazza a megtámadott határozatot és annak mellékletét. Harmadszor, az ESZT azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogát azzal, hogy a hitelesítés hiányát a tárgyalást megelőzően nem hozta fel, mivel nem fogadta el az ESZT arra vonatkozó felajánlását, hogy egyéb bizonyítékokat terjesszen elő, és soha nem jelezte az ESZT-nek, hogy a bizonyítékokat elégtelennek tartja.

Második jogalap: Az EUMSZ 296. cikk és az Alapjogi Charta 47. cikkének megsértése